



Este splendid să privești acvilele care se rotesc pe cer. Acvile de munte, acvile de câmp, acvile țipătoare.... Este minunat să admiri șacalii prin Dobrogea, caprele negre din Retezat, este mirific să vezi mari stoluri de pelicani prin peisaje deltaice. Este un sentiment aparte să privești urși grizzly și urși negri, elani extraordinari... împreună cu amerindieni din Munții Stâncoși ai Canadei. Somonii roșii care urcă pe râul sălbatic. Este un privilegiu să poți vedea crocodili și lei, varani și cobre, antilope și recifi de corali... variate animale. Poate să îți placă atât de mult subiectul încât să ajungi să îți dedici viața scurtă pentru studiul lor, înțelegerea contextului în care ele au apărut, au evoluat, au devenit diversificate pe variate linii filetice... Poate să devină interesant să cunoști cum au ieșit primii pești/ amfibieni pe uscat, cum au trăit dinosaurii... cum unele mamifere de azi depun ouă, ce înseamnă tectonica globală... biogeografie șamd. Migrații, aspecte de etologie... realmente fascinante. Ecologie, ecologism... trecut, prezent și viitor. Poți să îți dedici chiar viața pentru protejarea animalelor, pentru a crește cumva șansele ca speciile să persiste, să existe condițiile în care ele... și oamenii... o ciudată specie de maimuțe care a fost capabilă să ridice această civilizație... să supraviețuiască.

Ideal ar putea să fie să existe o matrice de natură sălbatică, în care să fie insule interconectate de zone urbanizate-umane... Probabil că realitatea organizată după un astfel de pattern ar avea șanse de sustenabilitate pe termen lung. La modul ideal, oamenii responsabili pot să țină animale domesticite (lupi domesticiti, precum sunt câinii); atât timp cât există un om care își asumă răspunderea pentru îngrijirea, vaccinarea, hrănirea... precum și pentru acțiunile celui lup-domesticit... totul este perfect. Dacă ai timp, energie, spațiu adecvat, resurse... condiții pentru a ține un astfel de splendid animal, este o situație de invidiat. Între om și câinele lui se poate forma o relație extraordinară... aptă să ridice calitatea vieții umane. Cum e pe la noi? Orașele colcăie de haite de câini-ai-nimănui, animale brutale care trebuie să își facă rost de hrană, apte oricând să atace și să muște... indiferent de consecințe; orice trecător, copil, femeie, bătrân șamd... este expus riscului de a ajunge rapid sfâșiat de careva haită; câinii aceștia atacă frecvent oamenii și au ajuns să și ucidă dintre umanoizi. Oricum, pierderile nu sunt semnificative la nivel de populație umană, problema mai mare este când ești castrat de câini sau îți smulge o bucată din față, ori moare fetița. Mai dezastruoase efecte au haitele de câini asupra animalelor-din-natură, care mai persistă cumva prin peisaj. Haitele de câini ferali sunt masive și în afara localităților, unde ele decimează populațiile de căprioare, iepuri, ucid ele orice prind... că le este foarte foame și jigodiile sunt cu miile și zecile de mii la nivel de peisaj. Nu le este frică de nimic, pot să atace orice, inclusiv ursul. Nimic nu este în siguranță în fața haitelor. Astfel, carnivore sălbatice sunt și mai lipsite de bază trofică, sunt concurate, ori chiar hăituite de haitele de câini-sălbaticiți. Prin prezența găștilor javrelor jerpelitate... peste tot inclusiv în peisaje oarecum naturale, atât specii de ierbivore cât specii de carnivore sunt și mai mult afectate, nu au destule probleme cu supraviețuirea în peisajul mai mult sau mai puțin vizibil

afectat de oameni. Dacă se va continua trendul actual, situația o să devină din ce în ce mai aberantă... atât în natură cât și în localități "umane".

În cazul unora dintre orașe, există edili locali care au reușit să găsească niște soluții, mai mult sau mai puțin voalate, de a reduce numărul haitelor de câini... în localitățile pe care ei le administrează. Cei care sunt adunați prin adăposturi aglomerate oricum nu au o viață prea lungă... Dar majoritatea edililor au fost castrați: de multe ori, ei se plâng că nu au cum să acționeze, din cauza celor care se auto-desemnează ca fiind „iubitorii de animale”.

În același timp, populațiile animalelor sălbatice sunt masacrate de vânători autohtoni și mizerabili străini care vin să ucidă din plăcere... să caute și în creierii munților și în adâncul pădurilor încă rămase... animale "protejate" care nu mai au nici un loc unde să persiste... nici măcar în arii "protejate". Interesant este că acești așa-zisi „iubitori de animale” nu protestează în fața sediilor asociațiilor vânătorești, a celor care merg să se distreze prin uciderea din plăcere a animalelor sălbatice... inclusiv a speciilor care se află pe marginea dispariției... a extincției, a speciilor protejate de lege care sunt ucise chiar și în interiorul ariilor protejate. Nu vezi nici un fel de „iubitor de animale” să comenteze la balul vânătorilor... să se lege cu lanțuri de intrarea în sediul celor care masacrează animalele pentru a se destinde.... Probabil, din punctul de vedere al acestor „iubitori de animale”, cerbul nu este animal... poate să fie împușcat fix în frunte; pot să fie împușcați la grămadă, toți cerbii din Munții Igriș și aduși jos cu tractorul cu remorca. Capra neagră, care a dispărut deja odată din Munții Rodnei, și a fost repopulată cu eforturi consistente pe vremea comunistilor, este din nou aproape de extincție... efectivele fiind reduse de la circa 600 la circa 30 în decurs de 15 ani... deci au mai rămas la un moment dat circa 5%... iar 95% au fost braconate, în frumoasa arie protejată... Parc Național și Rezervație a Biosferei... unde caprele negre sunt hăituite inclusiv de haite de câini ferali. Credeți că a existat pe undeva ceva asociație de „iubitori de animale” care să protesteze... să încerce să elucideze situația, să încerce să mediatizeze cazul, să stopeze dezastrul aflat în derulare și să salveze ce se mai poate? Nici vorbă... pe „iubitorii de animale” nu îi interesează aceste animale.

<http://peterlengyel.wordpress.com/2011/06/07/muntii-rodnei-%E2%80%93-paradisul-caprelor-negre/>

<http://peterlengyel.wordpress.com/2011/06/12/istoria-caprelor-negre-in-muntii-rodnei/>

Doar în privința speciei numite ciocârlie de câmp (*Alauda arvensis*) au fost alocate pentru ucidere din plăcere pentru sezonul 2012-2013 în număr de 467.292 exemplare. Să fie împușcate legal, în țara asta... dar cine o să le numere? Camioane frigorifice pline de zeci de mii de păsări împușcate pe la noi sunt duse spre Italia... transporturi de mortăciuni uneori prinse/ detectate pe la granița cu Ungaria. Credeți că a fost interesată ceva asociație de „iubitori de animale” să protesteze pentru astfel de cote de ucidere din plăcere, masacrare, genocid? Nici vorbă... nu îi interesează. Pe “iubitorii de animale” nu îi interesează aceste animale.

<http://peterlengyel.wordpress.com/2013/02/21/plumb-alice-genocid-si-pasarica-ce-nu-mai-canta-deloc/>

Când urșii, animale protejate... sunt hăituiți și masacrați, vânduți vânătorilor străini care vin să îi omoare în locurile unde sunt ademeniți la mâncare... credeți că vine ceva “iubitor al animalelor” să comenteze la stilul acesta de batjocorire a faunei sălbatice... valoare a Naturalului care mai există pe la noi? Nici vorbă. Pe “iubitorii de animale” nu îi interesează aceste animale.

<http://peterlengyel.wordpress.com/2012/09/24/rangerul-ursul-si-braconierul/>

<http://peterlengyel.wordpress.com/2012/09/28/ursul-mafia-si-prompteristele/>

Ce se poate deduce de aici? Că cerbul, capra neagră, ursul, ciocârlia de câmp șamd... nu merită atenția deșteptilor care se auto-numesc “iubitorii de animale”. De fapt, fără să își dea seama, aceste ființe cu un potențial intelectual slab manifest, de multe ori făpturi manipulate conjunctural, frecvent fiind cazul unor babe foste spălătorese care nu mai au ce face sau tinere care nu au (încă?) înțelegerea realităților naturale, sociale șamd... ajung de facto iubitori de haite agresive de câini... susținătorii șleahelor de atacatori liberi prin orașe.... Nu ei sunt de vină, ei doar arată care le este capacitatea de înțelegere; nu te poți aștepta la mai mult, că de unde nu este, nimeni nu poate cere. Când e scalpat copilul care a fost atacat de javrele din

parc, când bătrâna zace în sânge între blocuri... când este ucis turistul japonez... ce mai contează. La morgă nu a făcut o vizită nici un „iubitor de animale”... cu toate că acolo zăcea moartă... civilizația. La gâtul ei era o mușcătură de câine. Javrele să fie fericite, în rest nimic nu mai contează. Iar edilul local al comunei, al orașului, al sectorului a venit și pe un ton subțirel a zis că nu el este de vină; el a fost castrat. Edilul care încearcă să rezolve la modul concret problema haitelor de câini, este feroce atacat de găștile de “iubitori de animale”... Poate să fie declanșat oricând un adevărat linșaj mediatic... incluzând amenințări directe sau mai voalate și continuând cu toată mascarada penibilă și jenantă... în care câinii vagabonzi sunt mult-mult mai importanți decât orice altceva. Decât să riște tot circuitul cu istericalele... cu babele care țipă, edilul sătul de toată mizeria câinească... mai bine pleacă să se distreze în țării unde nu există astfel de probleme. Și astfel, orașe întregi, mici și mari, suferă din cauza unor infinitezimale grupări care deși nu au nici un fel de soluție reală... blochează transpunerea pe la noi a practicilor europene din țările pe care în general le considerăm ca fiind civilizate, spre exemplu Anglia, Franța, America șamd. Rămânem o periferie plină de imbecili, sufocată de mizerie, un loc unde poate să fie previzionată doar degradare, o societate care nu are ce să ofere pentru tinerii care eventual sunt mai inteligenți... iar ei pleacă în zone unde măcar nu sunt sfâșiați de câinii vagabonzi de pe stradă. Îl văd pe careva cum își mai pune o întrebare, oare de ce nu sosesc turiștii... cu toate că a fost făcut și site-web de promovare? De ce nu vin aici americani, germani și alte zeci de popoare să își cheltuie banii, să se plimbe cu copiii și soția firavă... să vadă o minunată hoardă de câini și un edil care a fost castrat intelectual? De ce să nu aleagă un parc național din Kenya, o vizită în Alpii din Elveția, o tură prin zone costiere tropicale paradisiace din Thailanda... ori Tahiti, Bora Bora, ori Hawaii... ci să vină aici? Le putem face un program turistic în care cântă edilul cu voce subțire... o doină de jale, iar hoardele de câini urlă a pagubă.....

©

[dr. Peter Lengyel](#)

PS:

<http://peterlengyel.wordpress.com/2013/06/01/atacat-de-600-kilograme-de-caine/>

<http://peterlengyel.wordpress.com/2011/12/18/javre/>